

РЕШЕНИЕ

№ 6689

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Проданова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7119** по описа за **2022** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение № 1956 от 31. 05. 2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав по НАХД № 1344 / 2022 г. по описа на СРС, е отменено наказателно постановление (НП) № 618269-F634808 / 13. 12. 2021 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С., с което на В. К. М., на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност, е наложена глоба в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 109, ал. 1 от ЗДДС, във вр. с чл. 107, т. 4, б. „а“, подбуква „бб“ от ЗДДС.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на ТД на НАП С., с която се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Поддържа доводите изложени в писмения отговор на касационната жалба. Претендира направените разноси, съобразно представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства,

доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Г. и писмените доказателства, представени на наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

Във връзка с подадено на 19. 10. 2021 г. заявление за deregистрация по ЗДДС на „Надя М Фарма“ ЕООД се установило, че същото е подадено от В. К. М., в качеството на ликвидатор на това дружество, като съгласно удостоверение от 08. 06. 2021 г. на Агенцията по вписванията, е вписана прекратяване на търговска дейност и обявяване в ликвидацията на търговското дружество. Посочено е, че В. М. е следвало да подаде заявлението по чл. 109, ал. 1 от ЗДДС в срок до 22. 06. 2021 г.

На 16. 11. 2021 г. е съставен АУАН № F634808, като въз основа на акта директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С., е издал атакуваното НП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

Правилни са мотивите на решаващия съд, че разпоредбата на чл. 178 от ЗДДС, въз основа на която М. е санкционирана, предвижда налагането на глоба или имуществена санкция на данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове.

Неизпълнението на задължението по чл. 178 от ЗДДС обаче остава върху данъчно-задълженото лице, а не преминава върху неговият ликвидатор като отделен самостоятелен субект.

Действително ликвидаторът е длъжен да уведоми НАП за започналата ликвидация, на основание чл. 268, ал. 3 от ТЗ, но това не означава, че същият е данъчно – задълженото лице по смисъла на ЗДДС. Доколкото дружеството в ликвидацията продължава да съществува като правен субект и същото е носител на права и задължения, то и отговорността е на самото дружество, а не на управителният му орган, който се явява ликвидатора, след вписаната ликвидация.

Видно е, че санкционната норма визира единствено данъчно-задълженото лице, но не и

управителните му органи

В тази връзка следва да се отбележи, че в чл. 3, ал. 1 от ЗДДС е посочено легално определение за данъчно задължено лице, съгласно което това е всяко лице, което извършва независима икономическа дейност, без значение от целите и резултатите от нея.

Съгласно чл. 3, ал. 3, т. 2 от ЗДДС, не е независима икономическа дейност дейността на физическите лица, които не са еднолични търговци, за осъществяваната от тях дейност, уредена в закон, по управление и контрол на юридически лица.

Доколкото ликвидаторът изпълнява своите задължения по чл. 268 от ТЗ и има правата и задълженията на управителния му орган, на основание чл. 269, ал. 1 от ТЗ, същият не се явява данъчно задължено лице, поради което не носи отговорност за несвоевременно подаденото заявление за дерегистрация.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

При този изход на спора, е основателно искането на ответника по касация за присъждането на направените по делото разноски, съобразно представения списък, ведно с доказателства за заплащането им.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град - XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1956 от 31. 05. 2022 г. по НАХД № 1344 / 2022 г. по описа на Софийски районен съд – Наказателно отделение – 9-ти състав.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на В. К. М., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 400 (четиристотин) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.